

της έπανοδόν του, ένεργητικώτατον μέρος εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ λαοῦ, ἐπολέμησε γενναῖος εἰς τὴν Βαστίλην καὶ εἰς τὸ Κεραμεικὸν, ἀκολούθως δὲ κατετάχθη εἰς τὰ δημοκρατικὰ τάγματα.

Ἄπο τῆς ἔκρηξεως ἡδη τῆς ἐπαναστάσεως, ὃς δύο ριλοὶ ἀποκεχωρισμένοι ὅντες ἀλλήλων, ἡγγόνου ἔκαστος τὸ τοῦ ἑτέρου ἐν τῇ πάλῃ ἐνεργητικὸν μέρος. Τὰς νεανικὰς δ' αὐτῶν ἀναμνήσεις ἀναπολούντες ἐνίστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολιτικῶν συμφορῶν, ἡγαπῶντο μετέπειτα, ἀν καὶ μακράν δὲ εἰς τοῦ ἀλλοῦ. Ἀλλὰ μετ' οὐ ποὺ ὁ πόλεμος ἐφώτισε, αὐτοὺς καὶ ἀλλήλων, ἐμψυσίας εἰς τὰς καρδίας των τὴν λύσσαν τῶν φατριῶν, ἥτις τρεφομένη ἐκ τῆς πρεϋπαρχούσης φιλίας τρέπει αὐτὴν τέλος εἰς μέσος ἀδιάλλοτον.

Συνηντήθησαν λοιπὸν εἰς δύο φίλοις ἐνθῆ Βανδέας, ὅτε τῇ πάθῃ εὑρίσκοντο εἰς τὸν ὄντων τῆς ἐξαψεως βαθμὸν, καὶ διετέλεσαν ἀμφότερα τὰ κόρματα μετεχειρίζοντο ὡς ἄγριοι τοὺς αἰχμαλώτους των.

Οἱ στρατιώται τοῦ Ἐστιβάλ ὑπέπεισαν, διὰ προδοσίας, οὓς ἐνέδραν, διο, οἱ ἀντιδημοκρατικοὶ τῶν δύο μαρκείων Σχαμελλοῦ, πατρὸς δηλονότι: καὶ μέσον, κατέσφαγκαν τὰ τρία τέιαρτα ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν τρομεράνη ταῦτην σφαγὴν συνηντήθησαν εἰς δύο φίλοις κατὰ πρόσωπον.

Σωμαῖς μετὰ πολλοῦ κινδύνου τῆς ἐνέργειας, δ' Ἐστιβάλ ὥμωσε νὰ ἴκανοποίησῃ τοὺς πεσόντας συντρόφους του. «Οθεν ἐπὶ ἴκανὸν χρόνον κατεδίωξεν τοὺς ἀντιδημοκρατικοὺς τοῦ Σχαμελλοῦ, ἀπώλεσε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν του, ἐφόνευσεν ἀπέριονς ἔχθρούς, ἀλλ' ἴκανοποίησιν δὲν εἶχεν εἰσέτι λάβει.

Ἐντοσούτῳ δὲ φθορὰ τῶν στρατιωτῶν του καὶ τὸ ἀνωφέλες τῆς καταδιώξεως ἐπούλησαν εἴποι μᾶλλον τὸ πρός τοὺς ἐναντίους μίσος του. Γέλος πάντων δ' πατήρ τοῦ Σχαμελλοῦ ἐπεσεν εἰς χειράς του.

Ἀδυνατεῖ δὲ μὴ εἰπενύεταις τὸν πεφλογισμένον ἀέρα τῆς ἐποχῆς ἑκείνης νὰ κατανοήσῃ τὴν θηριώδη ἀκαμψίαν μεθ' οἷς τὰ πολειτικὰ μίσης ἐκορένυντο αἰματοῖς, καταπατοῦντα καὶ φιλανθρωπίαν, καὶ εὐσπλαγχνίαν, καὶ πάντα οἰκογενειακὸν καὶ φιλικὸν δεσμόν.

Οἱ Ἐστιβάλ παρευρέθη μετὰ μεγίστης ἀπαθείας εἰς τὴν θανατικὴν ἕκτελεσιν τοῦ γέροντος μαρκείου, ὅστις ἀλλοτε τὴν στοργὴν αὐτοῦ διένειμε μεταξὺ τῶν δύο νεανῶν, καὶ ὅστις ἡγάπα τὸν Ἐστιβάλ ὡς τὸν ἴδιον του μίσου. Τὴν ἐπαύριον, δὲ Ισόλιος εὗρε τὸν νεκρὸν τοῦ πατρός του μεταξὺ εἴκοσι περίπου ἀλλων πτωμάτων τῶν ἀντιδημοκρατικῶν.

Περιττὸν κρίνομεν νὰ εἴωμεν διτὶ ἀπὸ τοῦδε ἀστονόδον μήσος ἐνεργήσεων εἰς τὰς καρδίας τῶν δύο φίλων. Απειρίσιες δὲ Ἐστιβάλ ἔμει πτώματα δημοκρατικοῦ, ἀνηρτημένα εἰς δένδρα. πρακειμένου κυνός· ἀπειροὶ δὲ παχινὸν ἀντιδημοκρατικοὶ ἐθυμηθῆσαν ἐπὶ τοῦ κατωράλιού τῆς θύσεος του ἀλλ' δὲ ταῦτα ἐθεωρήθησαν διτὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὡς προσίμια μόνον ἐκδικήσεως ἐντελεστέρας καὶ σπουδαιοτέρας.

Δραστήριος καὶ ἐπίμονος ὑπῆρξεν ἡ ναταδίωξις; ἐκ μέρους τοῦ Σχαμελλοῦ, ὅστις πολλάκις εὑρίσκετο καταπέσθεστο πατρός του. Ἀλλ' ἡ

τύχη ἴσταινετο μέχρι τοῦδε ἀμφιρρεπής! Κατέδεικνυτο δῆμος ἐκ τούτου διτὶ προσήγγιζε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ νέου μαρκείου, ὅπερ πραγματικῶς δὲν ἐβράδυνε τὰ συμβῆτα.

Τὴν δεκάτην Ἰουλίου τοῦ 1794, φαιδρὰ πρωίς, δῆμοις πρὸς τὴν τῆς 10 Ἰουνίου τοῦ 1774, διέλαμπεν ἐπὶ τὰς χιωνοσκεπεῖς κορυφὰς τῶν Κορδιλλέρων καὶ ἐπεξετάνετο ἐκεῖθεν βαθμῆδον πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν γιγαντωδῶν ἑκείνων δρέων περιελασμένας κοιλάδας. Πλοίοις ἀγγλικῶν, ἀναγωρῆσαν ἀπὸ τῶν παραλιῶν τῆς Βρετανίας καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὰς ἀποικίας, ἡγημαροβόλησεν εἰς τινὰ κόλπον γειτνιάζοντα τῶν γεφυρῶν τοῦ Ἰκονόνου.

Ίδου καὶ πάλιν, ὡς καὶ κατὰ τὴν 10 Ἰουνίου τοῦ 1774, περιηγηταὶ ἀναβαίνοντες τὴν δύσσπιτον ἀτραπόν.

Ἐρχονται ἀρά γε καὶ οὗτοι νὰ θαυμάσωσι τὰς γεφύρας τοῦ Ἰκονόνου; ἀλλ' ἰδωμεν πρῶτον τίνες εἰσι.

Τῆς συνοδείας περιπορεύονται οἰκόσημοι σέροντες μαχαίρας κυνηγετικὰς καὶ πυροβόλα (πιστόλια), ἐπειτα ἀνήρ Γαλλικὴν φέρων ἐνδυμασίαν, καὶ τελευταῖον ἐπέριος περιβεβλημένος δὲ εὑρτατόν ἐπανωφορίου.

Οἱ τελευταῖοι οὖτος, δῆστις καθ' ὅδὸν ἐβάδιζε, σύνουσι καὶ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην, καὶ δῆστις μηχανικῶς ἡκολούθησε τὸν σύντροφόν του μέχρι τῆς ἄνω γεφύρας, ἀποποτάται αἴρηντος τῶν φεμβατιδῶν του διὰ τοῦ ἀγροίου κινήματος ἐνὸς τῶν ὑπηρετῶν, δῆστις ἀφικρέσας ἀπὸ τῶν δύμων του τὸ ἐπανωφόριον κατέδειξεν αὐτὸν ἐνδεδυμένον διὰ τῆς Γαλλικῆς στολῆς τῆς δημοκρατίας, καὶ ἔχοντα τὰς γειράς δεδεμένας εἰς τὴν ἥραν. Ἀνυψοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ ἐνώπιόν του ἐκπληκτικὸν καὶ μεγαλοπρεπές θέαμα ἀπορρόφησε δλόκηρος αὐτοῦ τὴν προσοχὴν, καὶ διεγείρει ἐν αὐτῷ ἀναιμήσεις συγκεχυμένας.

Αναγνωρίζεις ζέβαια αὐτὸν τὸ μέρος, δὲν εἴν' οὕτως; εἶπεν αὐτῷ μὲ φωνὴν δέξεν καὶ δηκτικὴν δέ φέρων τὸ ἀριστοκρατικὸν ἐνδύματα.

Οἱ ἔτερος ἄμα ἀκρούσας τὰς λέξεις ταύτας καὶ τὸν ἥχον τῆς φωνῆς, ἀνεσκίρτησεν ἀποσπασθεῖς αἴρηντος ἀπὸ τῆς θέας τῶν δρέων ἑκείνων, ἀτίνα δὲ αὐτὸν ἔγεμον νεανικῶν καὶ ἀγνῶν ἀναμνήσεων· εἴπει δὲ μὲ δῆμος πετρρονητικὸν «Ναὶ, ἀναγνωρίζω τὸ μέρος, καὶ τὸ ἀνευρίσκω τοιούτον δοπίον ἦτο καὶ πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν, μόνον ὁ ἀνθρωπός δῆστις μὲ συνάδεις τότε καταλάβειν ἐντελῶς· διότι σήμερον εἶναι προδότης καὶ ἀνανδρός!

Τὸ ἀναγνωρίζεις! τόσον καλήτερα ἐνθυμεῖσαι θεούσις καὶ τὰς λέξεις ἀς πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἐπρόφερες εἰπεὶ τῆς γεφύρας ταύτης; Εἶπες τότε, δῆτις δὲ τρομερώτερος θάνατος ἥθελεν εἰσθεῖν τὸν ἀναγκασθῆ τις νὰ καταχρηματισθῇ εἰς τὸ βάραθρον τοῦτο Βλέπεις καὶ ἐπόστον καλὸν μνημονικὸν ἔχω; δῆτις μοὶ εἶπεν ἀπαξίδης δὲ φίλος μου τὸ ἐνθυμεῖσαι.

Βαῦ δὲ Σχαμελλοῦ ἐλέγει τοῦτα βραδίως, σαρδοπινάκης, καὶ ὡς δολοφόνος δῆστις θυθίζει ἀτιμωρητή τὸ ξύφος του εἰς τὴν πληγὴν, τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐστιβάλ ωχρίασε.

Ο πατήρ σου τοῦλαχιστον ἐφονεύθη νὰ στρατιώτης, εἶπε πρὸς τὸν μαρκέσιον μὲ φωνὴν καταπεκνιγ-